

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้างนี้เพื่อ 1) ศึกษาทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีต่อการเสริมความงาม และ 2) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีต่อการเสริมความงาม

ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต แห่งละ 100 คน รวมทั้งหมดจำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ t-test และ F-test

ผลการศึกษามีดังนี้

1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ศึกษาในสาขาอักษรศาสตร์ มีรายได้ระหว่าง 4,501-6,000 บาท แหล่งที่มาหลักของรายได้มาจากบิดา-มารดา/ผู้ปกครอง มีค่าใช้จ่ายในการดูแลเสริมความงาม (เฉลี่ยต่อเดือน) ไม่เกิน 500 บาท และส่วนมากมีที่พักอาศัยเป็นหอพักเอกชน

2) ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีต่อการเสริมความงามอยู่ในระดับปานกลาง

3) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีต่อการเสริมความงาม ได้แก่ เพศ สถาบันการศึกษา ความรู้ความเข้าใจในการเสริมความงาม ความคิดเห็นต่ออิทธิพลของสื่อ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ค่านิยมของวัยรุ่น ความเชื่อมั่นในตนเอง ความคั่งคุดทางเพศ และการยอมรับพฤติกรรมกรรมการเสริมความงาม ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการเสริมความงาม ได้แก่ สาขาที่เรียน รายได้ส่วนตัว และที่พักอาศัย

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาที่สำคัญ คือ นักศึกษาควรมีความรู้ความเข้าใจในการตัดสินใจเลือกใช้ผลิตภัณฑ์และบริการสถานเสริมความงาม โดยคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นหลัก และควรส่งเสริมให้มีการเสริมความงามในมิติของสุขภาพ และบุคลิกภาพที่ดีมากกว่าการเพิ่มเสริมรูปทรงบนเรือนร่าง

The two objectives of the study were (1) to examine the university students' attitude toward beautification, and (2) to identify the factors influencing their attitude toward it.

A questionnaire was employed to collect the data from 300 students at Thammasat University, Bangkok University and Suan Dusit Rajabhat University (100 students from each university). The statistics for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test.

The findings were summed up below.

1. Most of the students in the study were female and studied in the Faculty of Arts or Liberal Arts. The average allowance was 4,501-6,000 baht. The major source of allowance was their father-mother/parent. They spent averagely not more than 500 baht per month on beautification. Also, most of them stayed at private dormitories.

2. The students were found to have a moderately positive attitude toward beautification.

3. When the hypothesis were tested, the factors found to be significantly related to their attitude toward beautification were gender, educational institute, knowledge and understanding of beautification, opinion on influence of media, peer influence, teenager value, self-confidence, sexual appeal and acceptance of beautification behavior, respectively. On the contrary, field of study, allowance and residence had no influence over their attitude toward beautification.

It was recommended that the students should have a correct knowledge and understanding of how to choose cosmetic products and beauty salon services. They should primarily take safety into consideration and focus on beautification for good health and personality rather than on sexual attraction to make money.